

videre. Derimod kan det ærede Medlem ikke fremføre andet end netop en Paaftand; og en Paaftand af det ærede Medlem er, som sagt, ikke noget Bevis. Jeg siger derimod, at de tørre Rendsgerninger ere Beviser, og de tørre Rendsgerninger ere her rent og stærkt og aabenbart, at her stod det ærede Medlem, den Gang vi forhandlede Loven om Statslaanet, og talte netop imod det Vædringsforslag, som indeholdt omtrent det samme — i alt Fald i Princippet det samme — som her foreligger. Derfor havde jeg Ret til at sige, hvad jeg sagde før, at den Gang talte det ærede Medlem imod, hvad han i Dag taler for.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg vil blot gerne lige over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) tillade mig at bemærke, at naar der ogsaa gennem hans sidste Forsdrag er fremkommet en vis Tvivl om, hvorvidt det blev et større eller mindre Bederlag, der skulde ydes Nationalbanken for at være Mellemand i disse Forhold, saa kan jeg dog allerede her udtale, at Bederlagets Størrelse ikke vil komme til at bevæge sig i Tusinder af Kroner, men kun i Hundreder af Kroner. Derimod kan jeg ikke paa det nuværende Stadium nøjagtig oplyse, hvor stort Bederlaget vil blive, ligesom af den Grund, som jeg allerede har anført, at Overenskomsten ikke er endeligt og definitivt afsluttet om, hvor stort Bederlaget skal være, lige saa lidt som de øvrige Punkter i Overenskomsten ere afsluttede, fordi deres Indhold jo vil afhænge af mange forskellige Faktorer og navnlig af Udfaldet af Lovforslaget i dens Helhed. Men lige over for det eventuelle Udvalg skal jeg ikke være tilbageholdende i mine Oplysninger. Jeg skal straks sige, at jeg der gerne skal yde Oplysninger i fuldt Omfang og paa alle Punkter. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem bemærkede om, at denne Lovsmulige Vedtagelse let kunde føre til Konsekvenser med Hensyn til at blive ved paa denne Bane, altsaa at fortsætte med Statsudlaan til Kommunerne under ganske lignende Forhold og med samme Djemed som her, saa skal jeg lade denne Betragtning ligge, lade den staa ved sit Værd. Det er jo meget muligt, at man vil komme til det Resultat, som det ærede Medlem her forud sagde som en simpel Konsekvens, men dette vil jo være Fremtiden forbeholdt; det vil være den Regering og den Rigsdag, som sidder til den Tid, der vil komme til at afgøre dette Punkt om Fortsættelse eller Ikke-Fortsættelse af den betraadte Bane. Det, der nu ligger for som Opgave — jaledes

som i det mindste jeg ser paa det — er derfor blot skarpt at trække Grænsen baade med Hensyn til at bestemme det Beløb, man virkelig allerede har til Raadighed, og for, hvad der kan anvendes. Der er det, at jeg ikke er villig til at gaa tilbage, men kun vil se fremad paa de Anlæg, som forestaa, og saaledes vil der efter min Mening komme den største Klarhed til Bese over, hvad der netop er Opgaven, og al Usikkerhed vil holdes borte. Jeg tror, at det maa bero paa en Misforstaaelse mellem den ærede Taler og mig, naar der tales om Anvendelsen af de 0,16 pCt., som blive tilovers, thi de tilfalde jo Statskassen, og det kommer jo ud paa et, enten det er af dem eller af Statskassen som Helhed, at man beregner til Udgift det Beløb, som vil blive ydet Nationalbanken som Bederlag. Ligeledes vil det være et aldeles betydningsløst Argument, om man siger, at det er her af disse 0,16 pCt. eller af Statskassen i dens Helhed, at man beregner de Tab, som mulig kunde fremkomme ved Formindskelsen af Statsgælden, naar de tilbageværende Beløb anvendes til Statsgældens Amortisering.

Første Viceformand (Scharling): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds Ordet.

M. J. Larsen: Jeg ønsker blot i al Korthed at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen). For det første, at det hører til de „tørre Rendsgerninger“, at han intet, intet som helst har gjort for at faa Statslaanet op fra 20 til 25 Millioner Kroner. Dernæst, at han, da der fremkom Forslag om et Laan paa 25 Millioner, stillede et Vædringsforslag, der, hvis det var blevet vedtaget, i gunstige Tilfælde vilde have medført en Drøftelse, — vi se jo allerede i Dag, hvor rig Anledning Sagen giver til Drøftelse — der vilde have haft til Følge, at Statslaansloven ikke var bleven forbig til December Termin. Og hvorledes det saa vilde være gaaet den — ja, det tror jeg allermindst vilde være usikkert, men i hvert Fald var det gunstige Tidspunkt saa gaaet forbi. — Dernæst hører det til de tørre Rendsgerninger, at det ærede Medlem i Dag ved sine Udtalelser om de store Følger, som det foreliggende Forslag vil drage efter sig, og de kolossale Konsekvenser, som han profeterer om, har gjort sit Bedste for at berede denne Sags Gennemførelse Banefulig heder. Dette hører altsammen til de „tørre Rendsgerninger“ og er ikke Paaftande.